

har bygget Esbjerg Havn, men det indstaar jeg ikke for. Ved de foretagne Undersøgelser om det henigtsmæssigste Anlægssted for Havnen er han kommen til det Resultat, at det godt kan gaa an at gjenemskjære Sniben, og hans Beregninger gaa ud paa, at en Havn paa 12 Fods Dybde med 2 svære Havnebassiner, der kunne modstaa enhver stærk Storm, vilde kunne bygges for 3—400,000 Kr. Dette vil ikke være nogen stor Sum for en Havn, der ikke alene vil være af Bigtighed for den paagjældende Egn, men for hele Samfundet. Dertil kommer desuden, at denne Havn vil være isfri til enhver Tid af Aaret. Sffor Vinter, da vi, som bekendt, havde meget store Vanskeligheder med at holde Forbindelsen vedlige mellem vore Landsdele, havde vi det Tilfælde paa den yderste Del af Odde, at Vandet der ikke var tilfrosset en eneste Dag hele Vinteren igennem, og det kan bevises, at det var Tilfældet. Det vil altsaa være en stor Vinding, hvis man kunde faae en sikker Forbindelse mellem Landsdelene, og derfor tror jeg, at det, som her er Tale om, ikke alene vil være af Bigtighed for Odsherred, men vil være et almindeligt Samfundsanliggende, som vil komme hele Landet tilgode. Et saadant Anlæg vil ogsaa forforte Veien fra det nordlige Sjælland herover meget betydeligt. Jeg skal fremhæve, at det kun tilsyneladende ser underligt ud at bygge en Bane til Sniben, thi det er jo en Selsfølge, at naar man først har faaet en Havn, maa man ogsaa have en Bane dertil, ellers vilde Forbindelsen jo være daarlig. Det kan jo ikke hjælpe, at man fra Sjælland kan komme til Sjællands Odde, naar man ikke kan komme længere, og en Bane maa man altsaa have. Det kunde, som sagt, se lidt underligt ud at lægge en Bane paa omtrent 3 Mil ud til Sniben, hvor der kun ligger 2 Byer, men man gjør det naturligvis kun i det Heles Interesse, navnlig for Samfundets imellem Landsdelene og for hele Landets Interesser. Det kan heller ikke negtes, at det vil gavne Befolkningen derude, da den bor meget isoleret, langt fra Kjøbstæderne, idet den til Nykjøbing f. Ex. har 3—4 Mil, ikke at tale om de andre Kjøbstæder, hvortil den har meget længere. Det vil ogsaa meget op-hjælpe Fiskeriet der, naar det skulde komme dertil, at Folk, som havde Lyft og Evne dertil, vilde gjøre Noget i saa Henseende, og det kunde der jo ikke være Tale om, førend et saadant Anlæg kom istand. Vil man ophjælpe Fiskeriet, kan det ikke nytte alene at give Love, man maa ogsaa sætte Folk istand til at benytte disse Love, først saa kan Lovgivningsarbejdet bære Frugt for det hele Samfund. Derfor har jeg ved denne

Leilighed tilladt mig at bringe dette Spørgsmaal frem, og skjønt jeg ikke idag har større Haab om, at det skal hjælpe, end tidligere, har det dog glædet mig at høre ærede Medlemmer slutte sig til Tanken og udtale deres varme Sympathi for denne Sag. Mulig kan jo ogsaa Regjeringen omsider, naar den faar nøiere tænkt over Sagen, komme til at faae mere Sympathi for den, end den for Diebliffet har. Det maa jo endelig indrømmes, at Alt kan ikke komme paa eengang, og at man maa begynde med en Ende. Jeg antager nu, at det er en saadan Ende, vi idag have begyndt med. Men saa kommer det rigtignok an paa, hvor langt denne Ende strækker sig. Mit Haab er imidlertid, at den ikke maa blive for kort, og at denne Sag, som jeg her har omtalt, ikke vil blive sluttet med Forhandlingerne her idag. Lovforslaget vil jo blive taget under Overveielse ogsaa i et Udvalg, og der vil der maasse blive Anledning til at afgjøre Spørgsmaalet om, hvorvidt man bør føre denne Sag videre. Det har ikke kunnet Andet end glæde mig, at Sagen er kommen frem, deri er jeg enig med alle de ærede Talere, og da det er det første Jernbaneanlæg, der vil blive begyndt paa Sjælland, efter at de sjællandske Jernbaner ere bleve kjøbt af Staten, tør man maasse haabe, at det er en Begyndelse, der vil føre til Noget. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen) har ligesom næret en vis Jaloust overfor Sjælland. (Th. Nielsen: Nei). Jo, det ærede Medlem udtalte, at han nærede Livi for Sjællands Vedkommende, om man der vilde vedblive at faae Baner, efter at Sjælland nu var begyndt med at faae en, og det synes dog at være en Slags Jalousti, som dermed er lagt for Dagen; men jeg maa dog sige, at det, der her er foreslaet, synes mig ikke at være ret vel istand til at føre til en saadan Følelse. Hvad de andre Spørgsmaal angaar om Expropriation osv., skal jeg ikke indlade mig paa dem. Hermed skal jeg slutte.

Fugerslev: Det er jo ikke saa helt usædvanligt, at i Jernbanesagen grupperer Partifillingen sig noget anderledes end sædvanligt, men idag synes jeg, at Grupperingen er ualmindelig interesseant. Det er jo nær ved at komme til en Krig imellem Syder og Sjællændere, og om vi end have oplevet noget Saadant før, saa ser det dog mere farligt ud idag. Der er et enkelt Punkt, som er trukket frem, om hvilket jeg ønsker at sige et Par Ord, og det gjør mig ondt, at jeg her maa ytre mig imod min ærede Landsmand i snevrere Forstand, det ærede Medlem for Veile Amts 3die